

Justitieutskottets betänkande 2024/25:JuU27

Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande

Sammanfattning

Utskottet ställer sig i sak bakom regeringens förslag till ändringar i bl.a. kamerabevakningslagen som rör utökade möjligheter och ett enklare förfarande vid kamerabevakning i offentlig verksamhet. Lagändringarna innebär i huvudsak att kravet på tillstånd till kamerabevakning tas bort för alla aktörer. Dessutom får brottsbekämpande myndigheter möjlighet att bedriva kamerabevakning på fler platser än i dag. Sådana myndigheter får även bättre möjligheter att kamerabevaka i brådskande fall. För att göra det möjligt för Polismyndigheten och Säkerhetspolisen att använda teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer (ANPR-teknik) i hela landet införs det också ett nytt undantag från kravet på att göra en intresseavvägning vid kamerabevakning.

Utskottet föreslår att lagändringarna träder i kraft den 1 april 2025 i stället för den 1 maj 2025 som föreslagits i propositionen. I likhet med regeringen anser utskottet att det är angeläget med ett så snart ikraftträdande som möjligt och ser förutsättningar för en viss tidigareläggning.

Utskottet anser att riksdagen bör avslå samtliga motionsyrkanden.

Utskottet föreslår att ärendet avgörs trots att det har varit tillgängligt kortare tid än två vardagar före den dag då det behandlas.

I betänkandet finns fem reservationer (V, C, MP).

Behandlade förslag

Proposition 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande.

14 yrkanden i följdmotioner.

Två yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2024/25.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Utskottets överväganden	6
Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet	6
Reservationer	28
1. Regeringens lagförslag m.m., punkt 1 (V)	28
2. Anmälningssplikt, punkt 2 (C, MP)	29
3. Vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning, punkt 3 (V)	30
4. Utvärdering, punkt 4 (C)	32
5. Utvärdering, punkt 4 (MP)	32
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	34
Propositionen	34
Följdmotionerna	34
Motioner från allmänna motionstiden 2024/25	36
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	37

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Regeringens lagförslag m.m.

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i kamerabevakningslagen (2018:1200),
2. lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område,
3. lag om ändring i lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter,
4. lag om ändring i lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete,
5. lag om ändring i lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden,

med den ändringen att

- lagarna ska träda i kraft den 1 april 2025,
- tidpunkten i punkt 2 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna

i regeringens förslag till lag om ändring i kamerabevakningslagen ska vara utgången av mars 2025.

Därmed bifaller riksdagen delvis proposition 2024/25:93 punkterna 1–5 och avslår motionerna

2024/25:3111 av Teresa Carvalho m.fl. (S) yrkande 58 och

2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V) yrkandena 1–3.

Reservation 1 (V)

2. Anmälningssplikt

Riksdagen avslår motionerna

2024/25:1004 av Rickard Nordin (C),

2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 1 och

2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 1.

Reservation 2 (C, MP)

3. Vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning

Riksdagen avslår motion

2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V) yrkandena 4–10.

Reservation 3 (V)

4. Utvärdering

Riksdagen avslår motionerna

2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 2 och

2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 2.

Reservation 4 (C)

Reservation 5 (MP)

Utskottet föreslår att ärendet avgörs trots att det har varit tillgängligt kortare tid än två vardagar före den dag då det behandlas.

Stockholm den 11 mars 2025

På justitieutskottets vägnar

Teresa Carvalho

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Teresa Carvalho (S), Petter Löberg (S), Charlotte Nordström (M), Anna Wallentheim (S), Adam Martinen (SD), Mattias Vepsä (S), Torsten Elofsson (KD), Ulrika Liljeberg (C), Katja Nyberg (SD), Ulrika Westerlund (MP), Martin Melin (L), Mats Arkhem (SD), Ludvig Ceimertz (M), Lars Isacsson (S), Lotta Johnsson Fornarve (V), Sara-Lena Bjälkö (SD) och Lars Jilmstad (M).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande. I propositionen finns en redogörelse för ärendets beredning fram till regeringens beslut om propositionen.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2.

Tre motioner med totalt 14 yrkanden har väckts med anledning av propositionen. I betänkandet behandlas även två yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2024/25. Förslagen i motionerna finns i bilaga 1.

Riksdagen har tidigare gjort flera tillkännagivanden till regeringen om kamerabevakning. I betänkandet behandlar utskottet även regeringens redovisning av åtgärder med anledning av tillkännagivanden som regeringen anser är tillgodosedda i och med förslagen i propositionen.

Utskottets överväganden

Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag om utökade möjligheter och ett enklare förfarande vid kamerabevakning i offentlig verksamhet, dock med den ändringen att den nya regleringen ska träda i kraft den 1 april 2025 i stället för den 1 maj 2025. Därmed avslår riksdagen motionsyrkanden om bl.a. avslag på propositionen. Riksdagen avslår även ett motionsyrkande som får anses tillgodosett genom lagförslagen.

Vidare avslår riksdagen motionsyrkanden om en anmälningsplikt, om vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning och om en utvärdering av den nya lagstiftningen. Utskottet hänvisar bl.a. till skälen bakom de nya regler som utskottet ställt sig bakom.

Jämför reservation 1 (V), 2 (C, MP), 3 (V), 4 (C) och 5 (MP).

Gällande rätt

När en bevakningskamera fångar en person på bild på ett sätt som gör att personen kan identifieras är det fråga om personuppgiftsbehandling. Då gäller EU:s dataskyddsförordning¹ som generell reglering på området samt EU:s dataskyddsdirektiv² för vissa särskilt angivna områden. Det nämnda direktivet har i svensk rätt huvudsakligen genomförts genom en ramlag, brottsdatalagen (2018:1177). Utöver brottsdatalagen finns särskilda registerförfattningar med specialbestämmelser för myndigheter som behandlar personuppgifter på brottsdatalagens område, t.ex. lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område (polisens brottsdatalag). Vidare gäller en särskild registerförfattning på det nationella säkerhetsområdet, lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter (Säkerhetspolisens datalag).

När det handlar om varaktig eller regelbundet upprepad personbevakning gäller dessutom kamerabevakningslagen (2018:1200). Enligt den lagen krävs det tillstånd till kamerabevakning av en plats dit allmänheten har tillträde, om

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF.

bevakningen ska bedrivas av en myndighet eller någon annan än en myndighet som utför en uppgift av allmänt intresse som följer av lag eller annan författning, kollektivavtal eller beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning (7 §). För enskilda som inte utför uppgifter av allmänt intresse gäller däremot ingen tillståndsplikt.

Med kamerabevakning avses enligt lagen i första hand att en tv-kamera, ett annat optisk-elektroniskt instrument eller en därmed jämförbar utrustning används på ett sätt som innebär varaktig eller regelbundet upprepad personbevakning (3 §). Med personbevakning avses i sin tur att personer kan identifieras genom bevakningen. Bevakning som sker med hjälp av handhållna kameror eller liknande faller utanför lagens tillämpningsområde. Lagen gäller nämligen bara när utrustningen inte manövreras på platsen. Definitionen omfattar annars bevakning med i princip alla typer av kameror där bildupptagningen förmedlas vidare till en elektronisk bildskärm eller lagras på ett elektroniskt medium.

Begreppet kamerabevakning omfattar även avlyssning eller upptagning av ljud i samband med filmning. Även användning av separata tekniska anordningar för att behandla upptaget bild- och ljudmaterial omfattas, exempelvis användning av tekniska anordningar för att lagra inspelad film.

Kamerabevakningslagen gäller däremot inte vid bl.a. sådan hemlig kameraövervakning som är reglerad i rättegångsbalken eller lagen (2007:979) om åtgärder för att förhindra vissa särskilt allvarliga brott (5 §). Lagen gäller alltså bara för sådan kamerabevakning som bedrivs öppet utan att döljas för dem som bevakas.

Tillstånd till kamerabevakning ska ges om intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad (8 §). Dessa två intressen ska alltså vägas mot varandra. För att bevakningsintresset ska kunna väga tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad är en första förutsättning att det finns en rättslig grund för kamerabevakning i den tillämpliga personuppgiftsregleringen, i första hand dataskyddsförordningen eller brottsdatalagen. Det ska därefter göras en helhetsbedömning av alla omständigheter i det enskilda fallet. Vid bedömningen av intresset av kamerabevakning ska det särskilt beaktas om bevakningen behövs för vissa angivna ändamål. Bland dessa finns intresset av att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott på en brottsutsatt plats eller på en annan plats där det av särskild anledning finns risk för angrepp på någons liv, hälsa eller trygghet eller på egendom. Ett annat intresse som nämns i lagen är intresset av att förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller begränsa verkningarna av sådana störningar. Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli bevakad ska det särskilt beaktas hur bevakningen ska utföras, om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet ska användas och vilket område som ska bevakas.

Kamerabevakningslagen innehåller en rad undantag från tillståndskravet som är av antingen permanent eller tillfällig karaktär. Till exempel gäller ett

generellt undantag för bevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver. Dessa myndigheter behöver alltså aldrig söka tillstånd för kamerabevakning, oavsett var eller i vilket syfte bevakningen ska bedrivas.

Lagen innehåller också bestämmelser om bl.a. krav på upplysning om kamerabevakning genom t.ex. tydlig skyltning och om enskildas rätt till information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär.

Integritetsskyddsmyndigheten är tillsynsmyndighet enligt kamerabevakningslagen och prövar alla ansökningar om tillstånd.

Riksdagens tillkännagivanden om kamerabevakning

Riksdagen har tillkännagett för regeringen det som utskottet anfört om kamerabevakning i sjukvården (bet. 2021/22:JuU24, rskr. 2021/22:216). Enligt tillkännagivandet bör regeringen göra en översyn av lagstiftningen för att förenkla för sjukhusen att, med bibehållet högt integritetsskydd för patienter och personal, sätta upp kameror med inspelningsmöjlighet för ökad trygghet och brottsbekämpning.

Riksdagen har även tillkännagett för regeringen det som utskottet anfört om att kravet på tillstånd till kamerabevakning bör tas bort för kommuner och regioner (bet. 2021/22:JuU24, rskr. 2021/22:216). Enligt tillkännagivandet bör kommuner och regioner få samma generella befogenheter som polisen att utan tillstånd sätta upp kameror på allmän plats, om trygghetsproblem på platsen gör det befogat.

Propositionen

I propositionen lämnar regeringen förslag till ändringar i bl.a. kamerabevakningslagen. Förslagen syftar till att reglerna om kamerabevakning ska bli mer ändamålsenligt utformade och motsvara de behov av bevakning som finns i dag. Regeringens förslag och bedömningar innebär i huvudsak följande.

Förutsättningarna för kamerabevakning i offentlig verksamhet ändras

Tillståndsplikten tas bort

Regeringen föreslår att kravet på tillstånd för att kamerabevaka på platser dit allmänheten har tillträde ska tas bort för samtliga aktörer som omfattas av det.

Som skäl för förslaget anför regeringen sammanfattningsvis att även kamerabevakning som utförs av aktörer som inte bedriver brottsbekämpande verksamhet är ett viktigt verktyg, att det finns behov av ett enklare förfarande för kamerabevakning och att integritetsskyddet kan upprätthållas även utan en tillståndsplikt.

Regeringen pekar bl.a. på att kartläggningar visar att tillståndsförfarandet innebär en betydande administrativ börda för aktörerna och en risk för att ett behov av kamerabevakning inte kan tillgodoses i rimlig tid. Regeringen understryker också att ett avskaffat tillståndskrav inte innebär att kamerabevakningen blir oreglerad. De allmänna regler som gäller för behandling av personuppgifter ger nämligen ett starkt skydd för den personliga integriteten även vid kamerabevakning. Reglerna innebär bl.a. att all bevakning som medför att personuppgifter behandlas måste vila på en rättslig grund och utföras för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. Om bevakningen kan antas medföra särskilda risker för intrång i den enskildes personliga integritet ska konsekvenserna för skyddet av personuppgifter bedömas innan kamerabevakningen påbörjas. Om konsekvensbedömningen visar att det finns en särskild risk för integritetsintrång eller om typen av behandling innebär särskild risk för intrång ska den ansvariga aktören samråda med tillsynsmyndigheten innan bevakningen påbörjas. Till detta kommer bestämmelser om exempelvis behandling för nya ändamål, rättelse, uppdatering och radering, längsta tid som personuppgifter får behandlas och tekniska och organisatoriska skyddsåtgärder. Det kan alltså enligt regeringen konstateras att det finns ett omfattande regelverk som skyddar den personliga integriteten även om tillståndskravet tas bort. Detta regelverk ska redan i dag beaktas av den som är personuppgiftsansvarig för bevakningen.

Regeringen framhåller också att de förslag som lämnas i propositionen inte medför att kamerabevakning kommer att bli tillåten i fler situationer än i dag när den bedrivs av aktörer i verksamhet som inte omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag. Sådan bevakning ska fortfarande få bedrivas bara om intresset av bevakningen väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad. Tillståndskravet ska enligt förslaget slopas för att förenkla förfarandet och möjliggöra en ändamålsenlig kamerabevakning. En aktör som inte uppfyller förutsättningarna för att beviljas tillstånd att bedriva kamerabevakning i dag får alltså inte heller bedriva bevakning när tillståndsplikten tas bort.

Med hänsyn till de integritetsrisker som identifierats finns det, trots det skydd som följer av den generella dataskyddsregleringen, enligt regeringen skäl att i enlighet med vad 2023 års kamerabevakningsutredning föreslagit införa nya bestämmelser för att förstärka skyddet för den personliga integriteten. Det handlar i korthet om att den som ska bedriva kamerabevakning måste göra en intresseavvägning motsvarande den som tillståndsmyndigheten gör i dag. Intresseavvägningen ska dessutom dokumenteras, vilket förenklar tillsynen och gör den mer effektiv.

Regeringen anser därför vid en samlad bedömning att ett tillräckligt starkt skydd för den enskildes personliga integritet kan upprätthållas även om tillståndsplikten tas bort och att tillståndsplikten inte heller behöver ersättas med en rätt att överklaga beslut om bevakning. Ett starkt integritetsskydd kan enligt regeringen upprätthållas på andra sätt än genom tillståndsplikt och

överprövning i domstol, t.ex. genom tillsyn och den intresseavvägning som föreslås i propositionen.

Vidare anser regeringen att det inte är proportionerligt att – i stället för att ta bort tillståndsplikten för alla – införa nya undantag från tillståndskravet. Regeringen bedömer därför att det saknas mindre ingripande alternativ för att åstadkomma de förändringar som krävs för ett förenklat förfarande och, i förlängningen, en mer ändamålsenlig kamerabevakning.

Kamerabevakning vid utförande av en uppgift av allmänt intresse ska regleras i kamerabevakningslagen

Regeringen föreslår att förutsättningarna för kamerabevakning som bedrivs av aktörer som utför en uppgift av allmänt intresse ska regleras i kamerabevakningslagen även när tillståndskravet slopas.

Som skäl för detta anför regeringen sammanfattningsvis att kamerabevakningslagen bidrar till en enhetlig och rättssäker tillämpning av de särskilda frågor som aktualiseras vid kamerabevakning och den personuppgiftsbehandling som bevakningen medför. Vidare bör den kamerabevakning som bedrivs av aktörer som utför en uppgift av allmänt intresse inte regleras enbart genom de allmänna reglerna om personuppgiftsbehandling.

Förutsättningarna för kamerabevakning i verksamheter som omfattas av brottsdatalagen eller rör nationell säkerhet ska regleras särskilt

Regeringen föreslår att förutsättningarna för kamerabevakning som bedrivs av en myndighet i en verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag ska regleras särskilt i kamerabevakningslagen.

När det gäller den föreslagna avgränsningen till verksamheter som omfattas av brottsdatalagen följer förslaget den uppdelning som har gjorts i EU-rätten och ersätter de befintliga, särskilda reglerna i kamerabevakningslagen om kamerabevakning som utförs av vissa utpekade brottsbekämpande myndigheter. Genom den nya avgränsningen motverkas enligt regeringen gränsdragningsproblem som uppkommit för myndigheter som bedriver kamerabevakning i både brottsbekämpande verksamhet och annan verksamhet. Dessutom kommer fler myndigheter som har ett brottsbekämpande uppdrag att omfattas av den särskilda regleringen i kamerabevakningslagen.

Ett nytt förfarande för kamerabevakning i viss offentlig verksamhet

Tydligare förutsättningar för kamerabevakning när aktörer utför en uppgift av allmänt intresse

Som har redovisats ovan föreslår regeringen att förutsättningarna för kamerabevakning som bedrivs av aktörer som utför en uppgift av allmänt intresse ska regleras i kamerabevakningslagen även när tillståndskravet slopas och att regleringen ska följa den uppdelning som har gjorts i EU-rätten. Detta innebär att det av kamerabevakningslagen ska framgå under vilka förutsättningar en

aktör som utför en uppgift av allmänt intresse ska få bedriva kamerabevakning i verksamhet som inte omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag. För att förutsättningarna ska bli tydligare anser regeringen att det krav på rättslig grund för behandling av personuppgifter som gäller enligt den generella dataskyddsregleringen bör framgå direkt av kamerabevakningslagen.

Regeringen föreslår därför följande förtydligade förutsättningar för kamerabevakning.

När en aktör utför en uppgift av allmänt intresse som följer av lag eller annan författning, kollektivavtal eller beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning ska kamerabevakning få bedrivas om bevakningen är nödvändig för att utföra uppgiften och intresset av bevakningen väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad. Därmed slopas kamerabevakningslagens avgränsning till platser dit allmänheten har tillträde.

Vid bedömningen av bevakningsintresset och integritetsintresset ska samma faktorer beaktas särskilt som i dag görs i tillståndsärenden, och närmare vägledning för detta finns i de befintliga förarbetena till kamerabevakningslagen och i viss rättspraxis på området.

Intresseavvägningen ska göras innan kamerabevakningen påbörjas. En ny intresseavvägning ska göras innan bevakningen ändras på ett betydande sätt som ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet. En ny intresseavvägning ska också göras om förhållandena på den plats som bevakas ändras på ett betydande sätt som minskar intresset av bevakningen eller ökar risken för integritetsintrång.

För kamerabevakning som en myndighet bedriver i en verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag ska särskilda förutsättningar gälla.

Viss kamerabevakning ska vara undantagen från intresseavvägningen

Regeringen föreslår att det från kravet på att genomföra en intresseavvägning ska göras undantag för sådan bevakning som redan i dag är undantagen från tillståndskravet. De bevakande aktörerna ska därmed kunna fortsätta med den bevakningen under oförändrade förutsättningar. Som exempel kan nämnas att Trafikverket får bedriva kamerabevakning av vägtrafik utan tillstånd.

Regeringen föreslår också en utvidgning av det undantag som i dag gäller för efterforskning av försvunna personer till att omfatta bevakning som bedrivs av Polismyndigheten även när myndigheten inte är räddningsledare eller bistår räddningsledaren. Kamerabevakning som Polismyndigheten bedriver och som är av vikt för att efterforska en försvunnen person ska alltså enligt förslaget inte behöva föregås av en intresseavvägning.

Utöver detta konstaterar regeringen att kamerabevakning som bedrivs i gränsnära områden av Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket kan utföras både i och utanför den brottsbekämpande verksamheten. För att förhållandena för dessa myndigheter ska vara desamma även efter den föreslagna reformen behöver det införas ett undantag från kravet på

att göra en intresseavvägning i verksamheter som inte omfattas av brottsdatalogen eller Säkerhetspolisens datalag. Regeringen föreslår därför att kravet på att göra en intresseavvägning inte ska gälla vid sådan kamerabevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver i gränsnära områden och som i dag är undantagen från kravet på intresseavvägning.

Viss kamerabevakning ska vara undantagen från upplysningskravet och rätten till information

I kamerabevakningslagen finns vissa undantag från dels kravet i samma lag på upplysning om kamerabevakning, dels enskildas rätt till information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär. Regeringen föreslår en utvidgning som innebär att kamerabevakning som Polismyndigheten bedriver och som är av vikt för att efterforska en försvunnen person ska vara undantagen inte bara från kravet på intresseavvägning i enlighet med vad som angetts ovan utan även från upplysningskravet och rätten till information. Undantaget från upplysningskravet och rätten till information ska dock inte gälla om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

Regeringen föreslår också att det ska tydliggöras att upplysning och information ska lämnas så snart det är möjligt vid bevakning som bedrivs från ett luftfartyg, om bevakningen är av vikt för att avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor.

Det bör inte införas regler om yttrande från kommunen

Regeringen gör bedömningen att det inte behöver införas några regler om yttrande från kommunen när tillståndsplikten tas bort.

Skälen för bedömningen är i huvudsak följande. Regeringen konstaterar att enligt nuvarande 12 § kamerabevakningslagen ska den kommun där bevakningen ska utföras få tillfälle att yttra sig innan tillsynsmyndigheten beslutar om tillstånd till kamerabevakning om det av särskild anledning behövs ett yttrande. När lagen infördes övervägde regeringen om kravet på yttrande skulle tas bort, bl.a. med hänsyn till den begränsade nytta som kommunernas yttranden tycktes ha. Regeringen ansåg dock att det inte kunde uteslutas att ett yttrande från kommunen ändå kunde vara värdefullt vid tillståndsprövningen i vissa fall. En särskild anledning skulle t.ex. kunna vara om omfattande och varaktig bevakning ska utföras av centrala stadsdelar eller bevakning ska utföras av en plats där flera kommunala evenemang väntas äga rum (prop. 2017/18:231 s. 74).

Regeringen påpekar att det framgår av utredningens kartläggning att kommunerna sällan haft några särskilda synpunkter när de har fått yttra sig i ärenden om tillstånd till kamerabevakning. Regeringen delar utredningens bedömning att detta talar mot att införa ett krav på yttrande när tillståndsplikten tas bort. Att införa en skyldighet för de bevakande aktörerna att i vissa fall låta kommunen yttra sig om planerad kamerabevakning riskerar dessutom

enligt regeringen att motverka syftet med den reform som föreslås; angelägen kamerabevakning kan fördröjas. Varken Sveriges Kommuner och Regioner eller någon av de kommuner som yttrat sig över den här aktuella bedömningen har haft några invändningar mot att förfarandet med yttranden upphör om tillståndsplikten tas bort.

Regeringen anser därmed, i likhet med utredningen, att det inte behövs några nya regler om yttrande från kommunen om tillståndsplikten tas bort. Genom att de bevakande aktörerna omfattas av upplysningskravet och rätten till information kommer allmänheten fortfarande att informeras om den kamerabevakning som bedrivs.

Det bör inte införas ett krav på yttrande från eller överenskommelse med en arbetstagarrepresentant

Regeringen gör bedömningen att det inte behöver införas något krav på yttrande från eller överenskommelse med en arbetstagarrepresentant när tillståndsplikten tas bort.

Skälen för bedömningen är i huvudsak följande. Regeringen konstaterar att det i kamerabevakningslagen finns ett krav på att den som ansöker om tillstånd till kamerabevakning av en arbetsplats ska lämna in ett yttrande från ett skyddsombud, en skyddskommitté eller en organisation som företräder arbetstagarerna på arbetsplatsen tillsammans med sin ansökan (nuvarande 11 § fjärde stycket). Utredningen har gjort bedömningen att motsvarande skyldighet inte behövs när tillståndskravet tas bort och har i den delen hänvisat till att förhandlingsskyldigheten i lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet (MBL) är tillräcklig för att tillförsäkra arbetstagarerna ett tillräckligt integritetsskydd.

Regeringen lyfter fram att det i 21 § kamerabevakningslagen finns en bestämmelse som upplyser just om arbetsgivares förhandlingsskyldighet enligt 11–14 §§ MBL. Bestämmelsen infördes för att tydliggöra och förstärka skyddet för arbetstagarernas intressen även när bevakningen inte är tillståndspliktig. Som uttalas i de befintliga förarbetena till kamerabevakningslagen måste bestämmelsen om förhandlingsskyldighet i 11 § MBL normalt anses gälla inför arbetsgivares beslut om kamerabevakning som innebär att anställda varaktigt eller regelbundet bevakas (prop. 2017/18:231 s. 103). Dessutom har arbetstagarorganisationerna en möjlighet att påkalla förhandling på eget initiativ enligt 12 § MBL.

Regeringen konstaterar att den befintliga regleringen i MBL ger förutsättningar för att integritetsskyddet för anställda uppmärksammas och att regeringen tidigare har bedömt att detta är tillräckligt när kamerabevakning bedrivs på en arbetsplats dit allmänheten inte har tillträde (och där bevakningen alltså redan i dag inte kräver tillstånd). Arbetsgivare som inte är bundna av kollektivavtal har visserligen inte samma primära förhandlingsskyldighet enligt 11 § MBL. Däremot träffar arbetsmiljölagen (1977:1160) arbetsgivare som har arbetstagare som utför arbete för deras räkning. I det löpande arbetsmiljöarbetet ingår att samverka med skyddsombud och arbetstagar för

att upptäcka risker och brister i arbetsmiljön. Skillnaden i regleringen mellan en arbetstagarorganisation och ett skyddsombud eller en skyddskommitté har i sådana fall inte getts någon avgörande betydelse. Den bedömningen förändras enligt regeringen inte nu när den föreslår att tillståndskravet tas bort och samma regler alltså kommer att gälla på arbetsplatser oavsett om allmänheten har tillträde dit eller inte.

Enligt regeringens bedömning stärks dessutom integritetsskyddet för arbetstagare genom lagförslagen i propositionen eftersom det föreslagna kravet på en dokumenterad intresseavvägning kommer att träffa även sådan bevakning på arbetsplatser som sedan tidigare inte är tillståndspliktig. Det medför också att tillsynsmyndigheten kommer att kunna besluta om sanktionsavgifter om en dokumenterad intresseavvägning inte görs.

Regeringen anser därmed att den befintliga regleringen innebär ett tillräckligt starkt integritetsskydd för arbetstagare.

Det ska införas en ny rättslig grund för kommuner

Regeringen föreslår att det ska införas en bestämmelse som ger kommuner en rättslig grund för att bedriva kamerabevakning i syfte att verka för att platser i kommunen dit allmänheten har tillträde är trygga och säkra. Bestämmelsen ska tas in i lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete.

Regeringen framhåller att den föreslagna nya bestämmelsen endast innebär att den rättsliga grunden för kommuner att bedriva kamerabevakning fastställs. Övriga förutsättningar enligt kamerabevakningslagen och EU:s dataskyddsförordning måste fortfarande vara uppfyllda för att kamerabevakning ska vara tillåten.

Utökade möjligheter att kamerabevaka i brottsbekämpande verksamhet

Förutsättningar för kamerabevakning i verksamheter som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag

Regeringen föreslår att kamerabevakning i en verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag ska få bedrivas av en myndighet om det är nödvändigt för ett syfte som anges i de lagarna och intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad.

Vid bedömningen av bevakningsintresset ska fler faktorer beaktas särskilt

Regeringen föreslår att fler faktorer ska beaktas särskilt vid bedömningen av bevakningsintresset i verksamheter som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag. Skälet för detta är att det i sådana verksamheter finns behov av att kunna kamerabevaka på fler platser än dagens regelverk tillåter: dels platser där det vid en framåtblickande bedömning finns en risk för

allvarlig eller omfattande brottslighet, dels platser som har strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet. Sålunda föreslås två nya bedömningsgrunder i sådana verksamheter som innebär att det vid bedömningen av bevakningsintresset också särskilt ska beaktas om bevakningen behövs för att

- förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott på en plats där det med hänsyn till omständigheterna finns risk för allvarlig eller omfattande brottslighet
- förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott och bevakningen sker på en plats som med hänsyn till omständigheterna har strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet eller brott som har samband med sådan brottslighet.

Enligt regeringen kommer möjligheterna till kamerabevakning med den föreslagna ordningen att bli bättre anpassade till brottsbekämpningens behov.

Nuvarande permanenta undantag från kravet på intresseavvägning ska omfatta fler aktörer

I dag finns undantag från kravet på att göra en intresseavvägning för vissa brottsbekämpande myndigheter. Det handlar t.ex. om undantag för kamera-bevakning som Polismyndigheten bedriver vid automatisk hastighetsövervakning. Regeringen föreslår att undantag ska gälla från kravet på att göra den särskilda intresseavvägningen i de fall där det i dag finns undantag från kravet på att göra en intresseavvägning.

Regeringen föreslår också att de nuvarande undantagen utvidgas genom att de inte, som i dag, ska vara begränsade till att gälla vissa utpekade myndigheter utan i stället ska gälla all verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag.

Ett nytt permanent undantag för att underlätta teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer

Regeringen anser att det behövs ett nytt permanent undantag för att underlätta användningen av teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer, s.k. ANPR-teknik (automatic number plate recognition) i brottsbekämpningen. Sådan teknik innebär att en kamera automatiskt läser av och fotograferar ett passerande fordon och dess registreringsskylt. Även uppgifter om tid och plats för passagen kan registreras. Insamlade uppgifter kan jämföras mot uppgifter i andra register för att bevaka ett fordon som är intressant i ett polisiärt ärende, t.ex. för att fordonet är stulet eller för att det använts vid ett brott. Uppgifterna kan också lagras, vilket gör det möjligt att söka efter intressanta fordon i efterhand. Särskilda bestämmelser som underlättar användning av ANPR-teknik i områden som ligger nära Sveriges gränser finns i dag i lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden och i kamerabevakningslagen.

Regeringen föreslår att Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska få bedriva kamerabevakning på vägar och andra platser som allmänt används för

trafik med motorfordon utan något krav på en dokumenterad intresseavvägning. Undantaget ska förutsätta att bevakningen har till syfte att genom insamling av uppgifter om motorfordon förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer eller för att utreda och lagföra ett sådant brott.

Det föreslås att uppgifter som samlats in vid sådan bevakning alltid ska få behandlas i sex månader. Detta ska dock inte gälla för personuppgifter i form av bilder på enskilda. Uppgifterna ska endast få användas för de syften som bevakningen anordnades för.

Om det kommer fram misstankar om ett mindre allvarligt brott i samband med att en brottsbekämpande åtgärd vidtas till följd av användning av uppgifterna, ska uppgifterna även få användas för att förhindra, utreda eller lagföra det brottet.

När det gäller förslagets avgränsning till vägar och andra platser som allmänt används för trafik med motorfordon framhåller regeringen att om det finns en misstanke om att ett fordon ska användas vid ett brott men det inte är känt var brottet ska begås riskerar tekniken att bli betydligt mindre effektiv om man ställer upp ett krav på att bevakningen bara får bedrivas i vissa områden eller på vissa vägsträckor. De senaste åren har det vid flera tillfällen förekommit att gärningsmän hyrts in för att utföra skjutningar och sprängningar i andra delar av landet än där de själva bor eller vistas. För att förhindra ett sådant brott kan det finnas ett behov av att kunna följa hur ett misstänkt fordon rör sig även över längre sträckor. Ett annat exempel där det behovet kan finnas är när utländska s.k. stöldligor passerar en gräns och åker vidare in i landet. I dag finns det goda förutsättningar att med hjälp av ANPR-teknik upptäcka misstänkta fordon med koppling till sådana ligor i gränsnära områden men däremot inte på andra platser i landet. Regeringen delar därför promemorians bedömning att regleringen inte bör bli för bunden till en viss plats. Vidare framhåller regeringen att integritetsintresset inte gör sig gällande med särskild styrka på just vägar och andra platser som allmänt används för trafik med motorfordon, dvs. i vägnätet. Vägar är tvärtom platser där människor i betydande utsträckning kan antas förvänta sig att bli föremål för bevaknings- och kontrollåtgärder av olika slag. Regeringen påpekar också att oavsett på vilken väg bevakningen bedrivs är syftet med den att samla in uppgifter om motorfordon, och sådana uppgifter hör inte till de mer känsliga kategorierna av personuppgifter. Till exempel är själva syftet med en registrerings skylt att den ska synas och kunna kontrolleras.

De tillfälliga undantagen från kravet på intresseavvägning ska utökas

Regeringen anser att det finns ett behov av att utvidga det nuvarande tillfälliga undantaget från kravet på att göra en intresseavvägning till att omfatta även situationer där det av särskild anledning finns risk för brott som har samband med allvarlig brottslighet. Dessutom bör det införas två nya tillfälliga undantag för bevakning vid brådskande situationer och under en kortare tid.

Regeringen föreslår därför att tillfälliga undantag från kravet på att göra en intresseavvägning ska gälla för all verksamhet som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag vid

- kamerabevakning som bedrivs under högst tre månader, om det av särskild anledning finns risk för allvarlig brottslighet eller brott som har samband med sådan brottslighet, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra sådana brott
- kamerabevakning som bedrivs i brådskande fall och under högst två veckor, om det av särskild anledning finns risk för brottslighet som inte är ringa, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslighet eller utreda eller lagföra sådana brott
- kamerabevakning som bedrivs i brådskande fall och under högst två veckor, om det av särskild anledning finns risk för störningar av allmän ordning och säkerhet, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra, upptäcka eller begränsa verkningarna av sådana störningar.

Undantag från upplysningskravet och rätten till information

Regeringen föreslår att det ska införas nya undantag som innebär att upplysning om kamerabevakning och information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär inte behöver lämnas i verksamhet som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag vid

- bevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i verksamheten, om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp
- bevakning som bedrivs från ett luftfartyg i brådskande fall.

Undantagen ska gälla i all verksamhet som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag oavsett vilken myndighet som bedriver bevakningen.

Det ska också tydliggöras i kamerabevakningslagen att undantag som gäller bevakning via luftfartyg endast är av tillfällig karaktär, vilket innebär att upplysning och information ska lämnas så snart det är möjligt.

Undantagen ska inte gälla om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

När det gäller det föreslagna nya undantaget om bevakning som bedrivs från ett civilt fordon anser regeringen att undantaget inte bör avgränsas genom att kamerabevakning ska förutsätta att fordonets larm har aktiverats. Regeringen konstaterar i den delen att den generella dataskyddsregleringen ger ett gott skydd för den personliga integriteten. Frågor om hur den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen leder till ska avgränsas regleras i det allmänna regelverket för personuppgiftsbehandling. Exempelvis får inte fler personuppgifter behandlas än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen (2 kap. 8 § brottsdatalagen). Kamerabevakningen måste därför vara avgränsad bl.a. på så sätt att inte fler personuppgifter

än vad som behövs för att uppnå syftet med bevakningen samlas in. Den kamerabevakning som bedrivs behöver även vara förenlig med reglerna om intresseavvägning i kamerabevakningslagen. Regeringen anser inte att det finns skäl att i de bestämmelser som reglerar undantag från upplysningskravet och rätten till information i kamerabevakningslagen ange de närmare förutsättningarna för bevakningen. Regleringen i kamerabevakningslagen bör dessutom så långt som möjligt vara teknikneutral. Regeringen vill dock framhålla att det är viktigt att en klar gräns fortfarande kan dras mellan kamerabevakning och hemlig kameraövervakning. Det aktuella undantaget omfattar alltså inte en rätt att försöka dölja kamerabevakningen och får inte heller tillämpas på ett sådant sätt som innebär ett kringgående av reglerna om hemlig kameraövervakning.

Det föreslagna nya undantaget om bevakning som bedrivs från ett luftfartyg i brådskande fall ersätter ett befintligt undantag i kamerabevakningslagen som förutsätter risk för allvarlig brottslighet. Detta innebär alltså att det inte längre ska finnas någon begränsning till viss typ av brottslighet.

Verktyg för en effektiv tillsyn

Det bör inte införas en anmälningsplikt

Regeringen gör bedömningen att tillståndsplikten inte bör ersättas med en anmälningsplikt.

Som skäl för bedömningen anför regeringen bl.a. att utredningen övervägde om dagens tillståndsplikt borde ersättas med en anmälningsplikt men kom fram till att en sådan plikt inte borde införas. Utredningen ansåg nämligen att den generella dataskyddsregleringen och de integritetsfrämjande förslag som den lämnade innebar att nyttan av en anmälningsplikt inte skulle vara påtaglig ur ett integritetsskyddsperspektiv. Den bedömningen har tillsynsmyndigheten inte ifrågasatt.

Som utredningen också har framhållit kan Integritetsskyddsmyndigheten även utan en anmälningsplikt få information om vilken kamerabevakning som respektive myndighet utför, bl.a. eftersom den som är ansvarig för kamerabevakningen föreslås vara skyldig att föra en förteckning över den bevakning som bedrivs. Detta är också något som Integritetsskyddsmyndigheten själv har förordat. Justitiekanslern har uttryckt samma uppfattning och konstaterat att utredningens bedömning framstår som väl avvägd när det gäller vilka verktyg som kan antas vara mest verkningsfulla för att värna integritetsskyddet.

Regeringen instämmer i utredningens bedömning och anser att en anmälningsplikt inte skulle medföra en tillräcklig förenkling och inte heller undanröja de problem som kravet på tillstånd för med sig.

Det ska införas ett förteckningskrav

För att säkerställa att tillsynsmyndigheten snabbt kan få tillgång till information om vilken bevakning en aktör bedriver för att avgöra om tillsyn bör inledas föreslår regeringen att den som är ansvarig för kamerabevakningen ska

föra en förteckning över pågående bevakning. Förteckningen ska innehålla uppgifter om

1. adress eller annan jämförbar uppgift för den plats som bevakas
2. typ av plats som bevakas
3. syftet med bevakningen
4. huruvida bevakningen omfattar ljudupptagning eller annan särskild teknik
5. att en bedömning enligt intresseavvägningen har gjorts och vilket datum den senaste bedömningen gjordes.

Förteckningen ska uppdateras om en ny bevakning inleds, om bevakningen eller förhållandena ändras på så sätt att en ny intresseavvägning behöver göras och om bevakningen upphör.

Om en bevakning upphör ska en förteckning bevaras i minst fem år. Förteckningen ska på begäran lämnas till tillsynsmyndigheten.

Förteckningskravet ska endast gälla bevakning som är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse i en verksamhet som inte omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag.

Bevakning som i dag är undantagen kravet på tillstånd ska undantas från förteckningskravet. Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Tullverket ska helt undantas från kravet.

Bedömningen enligt intresseavvägningen ska dokumenteras

Regeringen föreslår att aktörer som utför en uppgift av allmänt intresse ska dokumentera bedömningen enligt intresseavvägningen.

Kravet ska gälla både när bedömningen ska göras inför påbörjandet av en ny bevakning och på grund av ändrade förhållanden. Dokumentationskravet ska gälla oavsett om bevakningen utförs i en verksamhet som omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag eller annan verksamhet.

Den dokumenterade bedömningen ska bevaras i minst fem år efter att bevakningen upphört.

Kamerabevakning som är undantagen från kravet på att göra en intresseavvägning ska även vara undantagen från dokumentationskravet.

En ny grund för sanktionsavgift ska införas

Regeringen föreslår att tillsynsmyndigheten ska få ta ut en sanktionsavgift om den som bedriver bevakning bryter mot kravet på att dokumentera bedömningen enligt intresseavvägningen respektive bryter mot kravet på att föra en förteckning över pågående bevakning.

Den lägre avgiftsnivån som föreskrivs i EU:s dataskyddsförordning, dataskyddslagen och brottsdatalagen ska tillämpas på avgiftens storlek.

I och med att tillståndsplikten enligt förslaget avskaffas ska den befintliga möjligheten till sanktionsavgifter för den som bryter mot tillståndskravet eller inte följer ett villkor i ett beslut om tillstånd tas bort.

Möjligheten för Polismyndigheten att göra uppgifter från kamerabevakning gemensamt tillgängliga

Regeringen föreslår att uppgifter som samlas in genom kamerabevakning ska få göras gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog. Uppgifterna ska inte få behandlas längre än sex månader efter det att de samlades in.

Som skäl för förslaget anför regeringen bl.a. att Polismyndigheten på ett effektivt sätt behöver kunna använda information som samlats in genom kamerabevakning och att en del i det är att den ska kunna göras gemensamt tillgänglig.

Regeringen anser inte att det behövs några särskilda bestämmelser om åtkomstbegränsning och framhåller att det är viktigt att det material från kamerabevakning som samlas in kan användas av Polismyndigheten och andra brottsbekämpande myndigheter på ett ändamålsenligt sätt. Om, som Polismyndigheten har påpekat, alltför begränsande villkor ställs upp för behandlingen av uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och gjorts gemensamt tillgängliga riskerar förslaget att bli verkningslöst och i värsta fall till och med försämra myndigheternas förmåga.

Regeringen ser heller inte något behov av att särskilt begränsa tillgången till uppgifter som samlats in från kamerabevakning till särskilt angivna tjänstemän. Det är visserligen viktigt att tillgången till uppgifter begränsas till de tjänstemän som är i behov av uppgifterna. Den personuppgiftsansvarige – här Polismyndigheten – ska dock enligt gällande regler alltid se till att tillgången till personuppgifter begränsas till vad var och en behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter. Dessutom ska myndigheten när den tilldelar behörighet för åtkomst till personuppgifter särskilt beakta behovet av uppgifterna, utbildning och erfarenhet. Myndigheten ska även ha rutiner för tilldelning, förändring, borttagning och regelbunden uppföljning av behörigheter för åtkomst till personuppgifter. Enligt regeringen är denna reglering tillräcklig för att motverka otillbörliga intrång i de registrerades rättigheter samtidigt som den ger Polismyndigheten nödvändig flexibilitet i sitt arbete.

När det sedan gäller frågan om huruvida uppgifter endast bör få göras gemensamt tillgängliga för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i tre år eller mer, som föreslogs i den underliggande promemorian, konstaterar regeringen att detta skulle innebära en begränsning i förhållande till dagens reglering och hur den tillämpas. Dessutom anser regeringen att det i grunden är en rimlig ordning att material från kamerabevakning kan komma att delas inom myndigheten även när det inte handlar om allvarlig brottslighet.

Inte heller anser regeringen att det finns behov av att införa krav på andra integritetsfrämjande åtgärder om uppgifter från kamerabevakning får göras gemensamt tillgängliga. Enligt regeringens mening ställer brottsdatalogen och polisens brottsdatalog redan upp tillräckliga krav i detta avseende. Utöver den reglering av behörighetstilldelning som nämnts måste Polismyndigheten enligt gällande regler, genom lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder, bl.a.

säkerställa och kunna visa att behandlingen av personuppgifter är författningss-enlig och att den registrerades rättigheter skyddas, att nödvändiga skyddsåtgärder integreras i behandlingen och att det förs loggar över behandlingen. Dessutom finns det begränsningar i vilka sökningar som får göras i uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

När det sedan gäller lagringstiden anser regeringen, vid en avvägning mellan å ena sidan intresset av en effektiv brottsbekämpning och å andra sidan integritetsintressena, att material från kamerabevakning bör få lagras under sex månader och att en sådan reglering får anses vara proportionerlig och nödvändig för att Polismyndigheten effektivt ska kunna bedriva sitt uppdrag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att lagändringarna ska träda i kraft den 1 maj 2025 och hänvisar till att det är angeläget med ett så snart ikraftträdande som möjligt.

Regeringen föreslår övergångsbestämmelser som innebär att tillstånd till kamerabevakning som har beslutats före ikraftträdandet ska upphöra att gälla vid utgången av april 2025, dvs. när de nya reglerna träder i kraft.

Vidare ska tillsynsmyndigheten fortfarande få ta ut en sanktionsavgift av de bevakande aktörerna om aktörerna före den 1 maj 2025 bedrivit kamera-bevakning och brutit mot tillståndskravet eller inte följt villkor i ett beslut om tillstånd.

Riksdagens tillkännagivanden

Genom förslagen i propositionen anser regeringen att riksdagens tillkännagivanden om kamerabevakning i sjukvården (bet. 2021/22:JuU24, rskr. 2021/22:216) och om att kravet på tillstånd till kamerabevakning bör tas bort för kommuner och regioner (bet. 2021/22:JuU24, rskr. 2021/22:216) är slutbehandlade.

Konsekvenser

I propositionen gör regeringen bedömningen att förslagen medför positiva effekter för det brottsförebyggande arbetet och för den brottsbekämpande verksamheten i övrigt. Regeringen gör också bedömningen att skyddet för den personliga integriteten inte kommer att försvagas på något påtagligt sätt när tillståndsplikten tas bort och de brottsbekämpande myndigheterna får utökade möjligheter att kamerabevaka.

Kopplat till konsekvensbedömningarna anför regeringen att den inte utesluter att det på sikt finns skäl att utvärdera kamerabevakningens effekt på det brottsbekämpande arbetet och på den personliga integriteten. Regeringen anser dock att det inte finns tillräckliga skäl för att redan i det här skedet ta ställning till den frågan.

Motionerna

Regeringens lagförslag m.m.

I kommittémotion 2024/25:3111 av Teresa Carvalho m.fl. (S) yrkande 58 begärs ett tillkännagivande till regeringen om rätt för kommunerna att sätta upp kameror utan föregående tillståndsprocess.

I kommittémotion 2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V) föreslår motionärerna att riksdagen ska avslå propositionen (yrkande 1).

Kopplat till avslagsyrkandet vill motionärerna i samma motion att regeringen dels tar initiativ till att förenkla de administrativa rutinerna vid en ansökan om tillstånd till kamerabevakning (yrkande 2), dels gör en översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning (yrkande 3).

Anmälningsplikt

I kommittémotion 2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 1 begärs ett tillkännagivande till regeringen om att det ska införas en anmälningsplikt som ersätter det nuvarande tillståndskravet för kamerabevakning.

Samma förslag läggs fram i kommittémotion 2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 1.

I motion 2024/25:1004 begär Rickard Nordin (C) ett tillkännagivande om att tydliggöra syftet med lokal kameraövervakning. Motionären anför att om den nuvarande tillståndsplikten ersätts med ett anmälningsförfarande, bör anmälan tillgängliggöras i nära anslutning till kamerans placering. Det kan t.ex. göras genom en QR-kod som länkar till anmälan och som fästs i kamerans omedelbara närhet.

Vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning

I kommittémotion 2024/25:3334 föreslår Gudrun Nordborg m.fl. (V) flera tillkännagivanden till regeringen om lagstiftningens framtida utformning för det fall att lagförslagen i propositionen antas. Sålunda föreslås tillkännagivanden om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att

- enskilda som berörs av kamerabevakning får möjlighet att överklaga den bevakande aktörens beslut om det (yrkande 4)
- undantaget från upplysningskravet vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i brottsbekämpande verksamhet och där syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp förutsätter att fordonets larm har aktiverats (yrkande 5)

- undantaget från kravet på att göra en intresseavvägning vid användning av teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer i brottsbekämpningen begränsas till tydligt avgränsade geografiska områden (yrkande 6)
- berörda kommuner ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning (yrkande 7)
- berörda arbetstagarrepresentanter har rätt att yttra sig över kamerabevakning (yrkande 8)
- tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalag begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i tre år eller mer (yrkande 9)
- uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalag inte får behandlas längre än tre månader efter det att de samlades in (yrkande 10).

Utvärdering

I kommittémotion 2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 2 föreslås ett tillkännagivande om att regeringen bör låta göra en utvärdering av den nya lagstiftningen om kamerabevakning efter tre år.

I kommittémotion 2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör låta göra en utvärdering av den nya lagstiftningen om kamerabevakning vid en tidpunkt som regeringen redan nu bestämmer.

Utskottets ställningstagande

Regeringens lagförslag m.m.

I propositionen lämnar regeringen förslag till ändringar i främst kamerabevakningslagen. Förslagen syftar till att reglerna om kamerabevakning ska bli mer ändamålsenligt utformade och motsvara de behov av bevakning som finns i dag. Det handlar bl.a. om att kravet på tillstånd till kamerabevakning ska tas bort för alla aktörer som omfattas av det och om att de brottsbekämpande myndigheterna ska få möjlighet att bedriva kamerabevakning på fler platser.

När det gäller förslaget om att ta bort tillståndsplikten, som är den största förändringen, konstaterar utskottet att regeringens förslag överensstämmer med utredningens förslag och att en klar majoritet av de remissinstanser som yttrat sig har tillstyrkt eller inte har invänt mot förslaget. Det nuvarande tillståndsförfarandet innebär en betydande administrativ börda för aktörerna och en risk för att ett behov av kamerabevakning inte kan tillgodoses i rimlig tid. Som regeringen framhåller medför förslaget om en avskaffad tillståndsplikt inte att kamerabevakning blir tillåten i fler situationer än i dag när den

bedrivs av aktörer i verksamhet som inte omfattas av brottsdatalagen eller Säkerhetspolisens datalag. Sådan bevakning ska fortfarande få bedrivas bara om intresset av bevakningen väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad. För att motverka de integritetsrisker som har identifierats – trots det skydd som följer av den generella dataskyddsregleringen – har regeringen på basis av utredningens förslag föreslagit nya bestämmelser för att förstärka skyddet för den personliga integriteten. Det handlar i korthet om att den som ska bedriva kamerabevakning måste göra en intresseavvägning motsvarande den som tillståndsmyndigheten gör i dag. Intresseavvägningen ska dessutom dokumenteras, vilket ska förenkla tillsynen och göra den mer effektiv.

Utskottet delar regeringens samlade bedömning att ett tillräckligt starkt skydd för den enskildes personliga integritet kan upprätthållas även om tillståndsplikten tas bort och att det saknas mindre ingripande alternativ för att åstadkomma de förändringar som krävs för ett förenklat förfarande och, i förlängningen, en mer ändamålsenlig kamerabevakning.

När det gäller förslaget om att de brottsbekämpande myndigheterna ska få möjlighet att bedriva kamerabevakning på fler platser än i dag konstaterar utskottet att förslaget i huvudsak överensstämmer med utredningens förslag och att en stor majoritet av remissinstanserna har tillstyrkt eller inte har invänt mot det. Utskottet instämmer i regeringens uppfattning att möjligheterna till kamerabevakning med den föreslagna nya ordningen skulle bli bättre anpassade till brottsbekämpningens behov. Som regeringen särskilt framhåller i detta sammanhang innebär regleringen att bevakningsintresset även fortsättningsvis måste väga tyngre än integritetsintresset för att kamerabevakning ska få bedrivas.

Av dessa skäl, och av de skäl som regeringen i övrigt anför i propositionen, ställer sig utskottet i sak bakom regeringens lagförslag.

När det gäller tiden för ikraftträdande av de nya reglerna bygger regeringens förslag om ett ikraftträdande den 1 maj 2025 på att det är angeläget att lagändringarna träder i kraft så snart som möjligt. Utskottet instämmer i frågans angelägenhet och ser förutsättningar att låta lagändringarna träda i kraft något tidigare, den 1 april 2025. Utskottet föreslår därför en sådan ändring. Detta medför ett behov av en följdändring i den övergångsbestämelse i kamerabevakningslagen som gäller vid vilken tidpunkt tidigare beslutade tillstånd till kamerabevakning ska upphöra att gälla.

Utskottet anser således att riksdagen bör anta regeringens lagförslag med de nu angivna ändringarna. Därmed avstyrker utskottet motion 2024/25:3334 (V) yrkande 1 om avslag på propositionen samt de därtill kopplade yrkandena 2 och 3 i samma motion om att förenkla de administrativa rutinerna vid en ansökan om tillstånd till kamerabevakning och om en översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning.

Vidare bedömer utskottet att motion 2024/25:3111 (S) yrkande 58 får anses vara tillgodosett genom regeringens lagförslag, varför det bör avslås.

Utskottet har inte några invändningar mot hur regeringen i propositionen har redovisat riksdagens tillkännagivanden om kamerabevakning.

Utskottet övergår nu till att behandla motionsyrkanden som innehåller förslag om tillkännagivanden till regeringen i frågor om lagstiftningens framtida utformning samt utvärdering.

Anmälningsplikt

När det gäller motionerna 2024/25:3340 (C) yrkande 1, 2024/25:3338 (MP) yrkande 1 och 2024/25:1004 (C), om att det ska införas en anmälningsplikt för dem som bedriver kamerabevakning och om att en inlämnad anmälan också bör tillgängliggöras i nära anslutning till kamerans placering, vill utskottet anföra följande. Regeringen har i propositionen gjort bedömningen att tillståndsplikten inte bör ersättas med en anmälningsplikt. Skälen för detta är bl.a. att utredningen övervägde om dagens tillståndsplikt borde ersättas med en anmälningsplikt men kom fram till att en sådan plikt inte borde införas. Utredningen ansåg nämligen att den generella dataskyddsregleringen och de integritetsfrämjande förslag som den lämnade innebar att nyttan av en anmälningsplikt inte skulle vara påtaglig ur ett integritetsskyddsperspektiv. Den bedömningen har tillsynsmyndigheten inte ifrågasatt i sitt remissvar.

Vidare har regeringen framhållit att Integritetsskyddsmyndigheten även utan en anmälningsplikt kan få information om vilken kamerabevakning som respektive myndighet utför, bl.a. eftersom den som är ansvarig för kamerabevakningen blir skyldig att föra en förteckning över den bevakning som bedrivs. Detta är också något som Integritetsskyddsmyndigheten själv har förordat. Justitiekanslern har uttryckt samma uppfattning och konstaterat att utredningens bedömning framstår som väl avvägd när det gäller vilka verktyg som kan antas vara mest verkningsfulla för att värna integritetsskyddet.

Regeringen har instämt i utredningens bedömning och ansett att en anmälningsplikt inte skulle medföra en tillräcklig förenkling och inte heller undanröja de problem som kravet på tillstånd för med sig.

Utskottet har inte någon annan uppfattning än den som nu redovisats och avstyrker därför motionsyrkandena.

Vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning

När det gäller motion 2024/25:3334 (V) yrkande 4, om att införa en möjlighet för enskilda som berörs att överklaga ett beslut om kamerabevakning, konstaterar utskottet att frågan har behandlats i propositionen. Regeringen har vid en samlad bedömning ansett att ett tillräckligt starkt skydd för den enskildes personliga integritet kan upprätthållas även om tillståndsplikten tas bort och utan att tillståndsplikten behöver ersättas med en rätt att överklaga beslut om bevakning. Ett starkt integritetsskydd kan enligt regeringen upprätthållas på andra sätt, t.ex. genom tillsyn och de nya reglerna om intresseavvägning. Utskottet har ingen annan uppfattning i frågan.

När det gäller yrkande 5 i samma motion, om att på visst sätt inskränka undantaget från upplysningskravet vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon, konstaterar utskottet att regeringen har motiverat och närmare utvecklat varför en sådan inskränkning inte bör göras. Regeringen har bl.a. hänvisat till att den generella dataskyddsregleringen ger ett gott skydd för den personliga integriteten och har framhållit att undantaget inte omfattar en rätt att försöka dölja kamerabevakningen och inte heller får tillämpas på ett sådant sätt att reglerna om hemlig kameraövervakning kringgås. Det nu aktuella motionsyrkandet ger inte utskottet anledning att ta initiativ till att inskränka undantaget i fråga.

När det gäller yrkande 6 i samma motion, om att begränsa undantaget från kravet på en intresseavvägning vid användning av ANPR-teknik till tydligt avgränsade geografiska områden, vill utskottet anföra följande. I fråga om den nya regleringens avgränsning till vägar och andra platser som allmänt används för trafik med motorfordon har regeringen framhållit bl.a. att om det finns en misstanke om att ett fordon ska användas vid ett brott men det inte är känt var brottet ska begås riskerar tekniken att bli betydligt mindre effektiv om man ställer upp ett krav på att bevakningen bara får bedrivas i vissa områden eller på vissa vägsträckor. Regleringen bör därför enligt regeringen inte bli för bunden till en viss plats. Vidare gör sig integritetsintresset inte gällande med särskild styrka på just vägar och andra platser som allmänt används för trafik med motorfordon, dvs. i vägnätet. Oavsett på vilken väg som bevakningen bedrivs är syftet med den att samla in uppgifter om motorfordon. Sådana uppgifter hör enligt regeringen inte till de mer känsliga kategorierna av personuppgifter. Utskottet ser inte skäl att ta initiativ till att begränsa undantaget i fråga med anledning av det här aktuella motionsyrkandet.

När det gäller yrkande 7 i samma motion, om att berörda kommuner ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning, konstaterar utskottet att regeringen i likhet med utredningen har gjort bedömningen att det inte behöver införas några regler om yttrande från kommunen när tillståndsplikten tas bort. Varken Sveriges Kommuner och Regioner eller någon av de kommuner som yttrat sig över bedömningen har haft några invändningar mot den. Regeringen har också påpekat att allmänheten fortfarande kommer att informeras om den kamerabevakning som bedrivs genom att de bevakande aktörerna måste iaktta upplysningskravet och enskildas rätt till information. Utskottet har ingen annan uppfattning än den som nu har redovisats.

När det gäller yrkande 8 i samma motion, om att berörda arbetstagarrepresentanter ska ha rätt att yttra sig över kamerabevakning, konstaterar utskottet att regeringen i likhet med utredningen har gjort bedömningen att det inte behöver införas något krav på ett sådant yttrande när tillståndsplikten tas bort. Med hänvisning till arbetsgivarens förhandlingsskyldighet enligt MBL och det nya kravet på en dokumenterad intresseavvägning som kan leda till sanktionsavgifter har regeringen ansett att arbetstagarerna ges ett tillräckligt starkt integritetsskydd. Utskottet gör ingen annan bedömning i frågan.

När det slutligen gäller yrkandena 9 och 10 i samma motion, om att begränsa de nya reglerna om möjligheten för Polismyndigheten att göra uppgifter från kamerabevakning gemensamt tillgängliga samt förkorta lagringstiden, vill utskottet anföra följande. Regeringen har i propositionen relativt utförligt motiverat varför den ansett att det inte behövs några särskilda bestämmelser om åtkomstbegränsning, i enlighet med vad som också delvis redovisats ovan. Regeringen har bl.a. hänvisat till att reglerna om personuppgiftsbehandling i brottsdatalagen och polisens brottsdatalag redan ställer upp tillräckliga krav på integritetsfrämjande åtgärder. När det gäller lagringstiden har regeringen, vid en avvägning mellan å ena sidan intresset av en effektiv brottsbekämpning och å andra sidan integritetsintressena, ansett att en lagringstid på sex månader för material från kamerabevakning får anses vara proportionerlig och nödvändig för att Polismyndigheten effektivt ska kunna bedriva sitt uppdrag. Utskottet ser inte anledning att ta initiativ till en ändrad reglering med anledning av de här aktuella motionsyrkandena.

Det som nu har anförts innebär att samtliga motionsyrkanden i detta avsnitt bör avslås.

Utvärdering

När det gäller motionerna 2024/25:3340 (C) yrkande 2 och 2024/25:3338 (MP) yrkande 2, om en utvärdering av den nya lagstiftningen om kamerabevakning, vill utskottet anföra följande. I propositionen har regeringen gjort bedömningen att förslagen medför positiva effekter för det brottsförebyggande arbetet och för den brottsbekämpande verksamheten i övrigt. Regeringen har också gjort bedömningen att skyddet för den personliga integriteten inte kommer att försvagas på något påtagligt sätt när tillståndsplikten tas bort och de brottsbekämpande myndigheterna får utökade möjligheter att kamerabevaka. Dessa bedömningar av lagstiftningens konsekvenser överensstämmer med den underliggande utredningens och promemorians bedömningar.

Kopplat till sina konsekvensbedömningar har regeringen anförts att den inte utesluter att det på sikt finns skäl att utvärdera kamerabevakningens effekt på det brottsbekämpande arbetet och på den personliga integriteten. Regeringen har dock inte ansett att det finns tillräckliga skäl för att redan i det här skedet ta ställning till den frågan.

Utskottet är inte berett att föreslå något initiativ från riksdagens sida med anledning av de nu aktuella motionsyrkandena, som därför avstyrks.

Reservationer

1. Regeringens lagförslag m.m., punkt 1 (V)

av Lotta Johnsson Fornarve (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen

- a) avslår regeringens förslag,
- b) ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V) yrkandena 1–3 och

avslår proposition 2024/25:93 punkterna 1–5 och motion

2024/25:3111 av Teresa Carvalho m.fl. (S) yrkande 58.

Ställningstagande

Kamerabevakning i vissa offentliga miljöer kan vara ett både nödvändigt och effektivt verktyg för att förebygga och utreda brott. Regelverket på området behöver dock vara väl avvägt. Regeringen föreslår i propositionen att tillståndskravet för kamerabevakning ska tas bort för alla aktörer som i dag omfattas av det. Att helt ta bort det redan kraftigt uppluckrade tillståndskravet är emellertid enligt min uppfattning att gå för långt. Jag konstaterar också att den uppfattningen delas av flera av remissinstanserna i ärendet, som har avstyrkt eller varit kritiska till förslaget. De har bl.a. hänvisat till att förslaget om ett avskaffat tillståndskrav innebär betydande risker för den personliga integriteten och att det inte står i proportion till intrånget i rätten till privat- och familjeliv och till skydd för den personliga integriteten. De har också ifrågasatt effektiviteten i kamerabevakning och framfört att den administrativa börda som det nuvarande tillståndsförfarandet innebär för aktörerna borde kunna lösas på andra sätt. Vidare har de framhållit att förslaget saknar nödvändiga rättssäkerhetsgarantier, skyddsåtgärder och kontrollmekanismer för att garantera respekten för grundläggande fri- och rättigheter.

Utöver en avskaffad tillståndsplikt föreslår regeringen bl.a. en kraftig utvidgning av de platser som de brottsbekämpande myndigheterna ska få kamerabevaka. Det handlar om dels platser där det vid en framåtblickande bedömning finns en risk för allvarlig eller omfattande brottslighet, dels platser som har strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet. Flera remissinstanser har invänt även mot det förslaget. Invändningarna handlar bl.a. om att förslaget inte grundar sig på forskning och erfarenhet och att det inte kan anses vara ändamålsenligt. Kritiken handlar också om att de föreslagna

utvidgade möjligheterna till kamerabevakning utgör ett omotiverat intrång i den enskildes personliga integritet och att utredningen inte har gjort en gedigen proportionalitetsbedömning.

Jag instämmer i remissinstansernas kritiska synpunkter och anser därför att regeringens lagförslag ska avslås. Riksdagen bör således avslå propositionen.

Samtidigt med detta bör riksdagen rikta ett tillkännagivande till regeringen om vad som bör göras i stället för det som regeringen här har föreslagit. Regeringen bör ta initiativ till att förenkla de administrativa rutinerna vid en ansökan om tillstånd till kamerabevakning. Vidare bör regeringen låta göra en ny översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning.

2. Anmälningssplikt, punkt 2 (C, MP)

av Ulrika Liljeberg (C) och Ulrika Westerlund (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2024/25:1004 av Rickard Nordin (C),
2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 1 och
2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 1.

Ställningstagande

Vi har tidigare i betänkandet ställt oss bakom regeringens lagförslag om att ta bort tillståndsplikten för kamerabevakning, eftersom den nuvarande tillståndprocessen länge varit kritiserad för sin ineffektivitet.

I propositionen har regeringen gjort bedömningen att tillståndsplikten för kamerabevakning inte bör ersättas med en anmälningssplikt, med hänvisning till att nyttan av en anmälningssplikt inte skulle vara påtaglig ur ett integritets-skyddsperspektiv. I likhet med flera av remissinstanserna i ärendet har vi dock en helt annan uppfattning i den frågan.

En anmälningssplikt skulle balansera de risker för den personliga integriteten som ett avskaffat tillståndskrav innebär genom att ge tillsynsmyndigheten bättre förutsättningar att bedriva en effektiv tillsyn. Genom anmälningarna skulle tillsynsmyndigheten få en överblick över vilken kamerabevakning som pågår. Om en anmäld bevakning framstår som tveksam skulle tillsynsmyndigheten snabbt kunna inleda ett tillsynsärende, utreda bevakningen närmare och vidta de åtgärder som är befogade. Detta skulle alltså säkerställa att aktörerna planerar och genomför kamerabevakningen på ett rättssäkert sätt.

Regeringen bör därför återkomma med ett lagförslag som innebär att det införs en anmälningsplikt för dem som bedriver kamerabevakning. En inlämnad anmälan bör också tillgängliggöras i nära anslutning till kamerans placering, t.ex. genom en QR-kod som länkar till anmälan och som fästs i kamerans omedelbara närhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

3. Vissa andra frågor om lagstiftningens framtida utformning, punkt 3 (V)

av Lotta Johnsson Fornarve (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkänner detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V) yrkandena 4–10.

Ställningstagande

Utskottsmajoriteten har tidigare i betänkandet ställt sig bakom regeringens lagförslag, vilket jag har reserverat mig mot genom ett yrkande om avslag och tillkännagivande till regeringen om vad som i stället bör gälla (res. 1). Utifrån det givna läget vill jag att den nya reglering som utskottsmajoriteten har tillstyrkt ska ändras för framtiden på följande sätt.

Till att börja med anser jag att enskilda som berörs av kamerabevakning ska ha möjlighet att överklaga den bevakande aktörens beslut om det. En sådan överklagandemöjlighet behövs enligt min uppfattning för att stärka skyddet för den personliga integriteten när tillståndsplikten avskaffas.

Vidare bör undantaget från upplysningskravet vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i brottsbekämpande verksamhet och där syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp begränsas till att förutsätta att fordonets larm har aktiverats. Ett antal remissinstanser, däribland Integritetsskyddsmyndigheten och Sveriges advokatsamfund, har nämligen tyckt att en sådan avgränsning krävs för att inte gränsen mellan kamerabevakning och hemlig kameraövervakning ska suddas ut. Integritetsskyddsmyndigheten och Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden har också föreslagit att undantaget begränsas till bevakning som utförs på det sätt som i dag görs från målade polisbilar, dvs. att en buffringfunktion används och att aktiv inspelning endast sätts igång om fordonets larm aktiveras. Detta framstår enligt min mening som en rimlig avgränsning som skulle göra regleringen mer proportionerlig och rättssäker.

Dessutom bör undantaget från kravet på att göra en intresseavvägning vid användning av teknik med automatisk igenkänning av registreringsnummer i brottsbekämpningen begränsas till tydligt avgränsade geografiska områden. En sådan begränsning har föreslagits av Integritetsskyddsmyndigheten som ansett att regleringen annars riskerar att leda till en generell och odifferentierad insamling av personuppgifter. Myndigheten har också hänvisat till att de fordonsuppgifter som samlas in genom kamerabevakningen är integritetskänsliga och ger en möjlighet att kartlägga enskilda personers förflyttningar och lokalisering i hela landet. Jag delar Integritetsskyddsmyndighetens bedömning.

Jag anser också att berörda kommuner ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning som planeras. Visserligen har varken Sveriges Kommuner och Regioner eller någon av de kommuner som yttrat sig haft några invändningar mot att förfarandet med yttranden upphör om tillståndsplikten tas bort. Jag anser dock, i likhet med Civil Rights Defenders, att det är tveksamt att inte låta kommunerna ha en sådan rätt till inflytande eftersom det innebär minskade möjligheter för kommuninvånarna att få information om och insyn i den kamerabevakning som bedrivs inom kommunen. En möjlighet för kommunerna att yttra sig om planerad kamerabevakning är självfallet extra viktig när det inte längre krävs tillstånd för kamerabevakning.

Även berörda arbetstagarrepresentanter bör enligt min mening ha rätt att yttra sig över kamerabevakning. Jag konstaterar nämligen att LO, Saco och Sveriges lärare har ansett att det behövs en sådan rätt för att garantera ett arbetstagarinflytande och uppnå ett tillräckligt integritetsskydd. Arbetsgivarens förhandlingsskyldighet enligt MBL och det nya kravet på en dokumenterad intresseavvägning är alltså inte tillräckligt för att garantera arbetstagarernas rättigheter i samband med kamerabevakning.

Utöver detta bör tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket det är föreskrivet fängelse i tre år eller mer. Jag konstaterar nämligen att en åtkomstbegränsning av detta slag överensstämmer med det förslag som lämnades i den underliggande promemorian i ärendet. En sådan avgränsning är enligt min uppfattning lämplig ur rättssäkerhetssynpunkt. Vidare anser jag att uppgifterna inte bör få behandlas längre tid än tre månader efter det att de samlades in, i stället för sex månader enligt de nya reglerna. Detta överensstämmer med vad Integritetsskyddsmyndigheten har ansett vara en proportionerlig lagringstid.

Regeringen bör därför återkomma med lagförslag i enlighet med det som nu har anförts. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

4. Utvärdering, punkt 4 (C)

av Ulrika Liljeberg (C).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 2 och

bifaller delvis motion

2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 2.

Ställningstagande

Kamerabevakning innebär alltid ett ingrepp i den personliga integriteten, och med en alltmer utbredd bevakning ökar integritetsriskerna markant. Det är nödvändigt att redan nu säkerställa att den nya lagstiftningen om kamera-bevakning utvärderas efter tre år. En sådan utvärdering ska syfta till att följa upp och analysera dels lagstiftningens effektivitet i brottsbekämpande och trygghetsskapande hänseenden, dels lagstiftningens konsekvenser för enskildas grundläggande fri- och rättigheter. Det måste övervägas om de konsekvenser som kan konstateras vid utvärderingen är proportionerliga utifrån en intresseavvägning mellan å ena sidan det allmännas intressen och å andra sidan enskildas fri- och rättigheter.

Regeringen bör därför låta göra en sådan utvärdering av den nya lagstiftningen efter tre år. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkänna för regeringen.

5. Utvärdering, punkt 4 (MP)

av Ulrika Westerlund (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP) yrkande 2 och

bifaller delvis motion

2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C) yrkande 2.

Ställningstagande

Det är angeläget att brott kan förebyggas och klaras upp och att brottsbekämpande myndigheter har goda verktyg. Samtidigt är det viktigt att enskildas personliga integritet värnas och att graden av integritetsintrång inte överskrider vad som är godtagbart i ett fritt och demokratiskt samhälle.

Regeringen har under de senaste åren tillsatt en stor mängd utredningar och genomfört lagstiftning som påverkar både sekretess och personlig integritet. Det är framöver viktigt att inte driva fram nya förslag alltför snabbt utan i stället ge tid för att noggrant granska och utvärdera de åtgärder som redan har genomförts.

Därför bör den nya lagstiftningen om kamerabevakning följas upp av en utvärdering vid en tidpunkt som regeringen redan nu bestämmer. En sådan uppföljning ska säkerställa att de nya reglerna får den avsedda effekten och att avvägningen mellan brottsbekämpning och personlig integritet görs på ett ansvarsfullt sätt. Det som nu har anförts om en utvärdering bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i kamerabevakningslagen (2018:1200).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter.
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden.

Följdmotionerna

2024/25:3334 av Gudrun Nordborg m.fl. (V):

1. Riksdagen avslår proposition 2024/25:93 Kamerabevakning i brottsbekämpning och annan offentlig verksamhet – utökade möjligheter och ett enklare förfarande.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ta initiativ till att förenkla de administrativa rutinerna vid ansökan om tillstånd för kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör göra en översyn av kamerabevakningslagen med fokus på integritet, proportionalitet och nödvändighet med utgångspunkten att det som huvudregel ska krävas tillstånd för kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen, om tillståndskravet tas bort, bör återkomma med förslag till lagstiftning som ger möjlighet för enskilda som berörs av kamerabevakning att överklaga den bevakande aktörens beslut om det och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär

- undantag från krav på upplysning vid kamerabevakning som bedrivs från ett civilt fordon som används i verksamheten om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp förutsatt att fordonets larm har aktiverats, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att undantaget från att göra intresseavvägning för automatisk igenkänning av registreringsnummer begränsas till tydligt avgränsade geografiska områden, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
 7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda kommuner, om tillståndskravet tas bort, ska få tillfälle att yttra sig över kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
 8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att berörda arbetstagarrepresentanter, om tillståndskravet tas bort, har rätt att yttra sig över kamerabevakning och tillkännager detta för regeringen.
 9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att tillgången till uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog begränsas till särskilt angivna tjänstemän som är i behov av uppgifterna för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet eller för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda och lagföra ett brott för vilket är föreskrivet fängelse i tre år eller mer, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
 10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att uppgifter som samlats in genom kamerabevakning och som gjorts gemensamt tillgängliga enligt polisens brottsdatalog inte får behandlas längre än tre månader efter att de samlades in, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2024/25:3338 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa en anmälningsskyldighet för de som bedriver kamerabevakning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en tidsbestämd utvärdering och tillkännager detta för regeringen.

2024/25:3340 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om införandet av anmälningsplikt och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utvärdering av lagstiftningen efter tre år och tillkännager detta för regeringen.

Motioner från allmänna motionstiden 2024/25

2024/25:1004 av Rickard Nordin (C):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra syftet med lokal kameraövervakning och tillkännager detta för regeringen.

2024/25:3111 av Teresa Carvalho m.fl. (S):

58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rätt för kommunerna att sätta upp kameror utan föregående tillståndprocess och tillkännager detta för regeringen.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i kamerabevakningslagen (2018:1200)

Härigenom föreskrivs i fråga om kamerabevakningslagen (2018:1200)

dels att 7 och 11–14 §§ ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 7–14 §§ och rubrikerna närmast efter 6 och 14 §§ ska utgå,

dels att nuvarande 9 och 10 §§ ska betecknas 11 och 13 §§,

dels att de nya 11 och 13 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 14 a § ska sättas närmast före 14 §,

dels att 8, 14 a–16, 19, 25, 27 och 29 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas åtta nya paragrafer, 7, 9, 10, 12, 14 och 16 a–16 c §§, och närmast före 7, 10, 11, 13 och 16 b §§ och närmast efter 6 och 13 §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Kamerabevakning vid utförande av en uppgift av allmänt intresse

Förutsättningar för kamerabevakning

7 §

Vid utförande av en uppgift av allmänt intresse som följer av lag eller annan författning, kollektivavtal eller beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning får kamerabevakning bedrivas om

1. bevakningen är nödvändig för att utföra uppgiften, och

2. förutsättningarna som följer av 8, 9, 11 och 13 §§ är uppfyllda.

För kamerabevakning som en myndighet bedriver i en verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen (2018:1177) eller lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter gäller i stället bestämmelserna i 14 §.

8 §

Tillstånd till kamerabevakning ska ges om intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad.

Vid bedömningen av intresset av kamerabevakning ska det särskilt beaktas om bevakningen behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott på en brottsutsatt plats eller på en annan plats där det av särskild anledning finns risk för angrepp på någons liv, hälsa eller trygghet eller på egendom,

2. förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller begränsa verkningarna av sådana störningar,

3. utöva kontrollverksamhet,

4. förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor, eller

5. tillgodose andra därmed jämförliga ändamål.

Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli bevakad ska det särskilt beaktas

1. hur bevakningen ska utföras,

2. om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet ska användas, och

3. vilket område som ska bevakas.

Kamerabevakning enligt 7 § får endast bedrivas om intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad.

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott på

a) en brottsutsatt plats, eller

b) en annan plats där det av särskild anledning finns risk för angrepp på någons liv, hälsa eller trygghet eller på egendom,

2. förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller begränsa verkningarna av sådana störningar,

3. utöva kontrollverksamhet,

4. förebygga, förhindra eller upptäcka olyckor eller begränsa verkningarna av inträffade olyckor, eller

5. tillgodose andra därmed jämförliga ändamål.

Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli bevakad ska det särskilt beaktas

1. hur bevakningen ska utföras,

2. om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet ska användas, och

3. vilket område som ska bevakas.

9 §

Innan kamerabevakning enligt 7 § påbörjas ska den som är personuppgiftsansvarig för bevakningen bedöma om förutsättningarna i 8 § är uppfyllda.

En ny bedömning ska göras

1. innan bevakningen ändras på ett betydande sätt som ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet, eller

2. om förhållandena på den plats som bevakas ändras på ett betydande sätt som minskar intresset av bevakningen eller ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet.

Bedömningen ska dokumenteras och bevaras i minst fem år efter det att bevakningen har upphört.

Krav på förteckning över pågående bevakning

10 §

Den som är personuppgiftsansvarig för kamerabevakning som bedrivs enligt 7 § ska föra en förteckning över pågående bevakning. Förteckningen ska innehålla uppgift om

1. adress eller annan jämförbar uppgift för den plats som bevakas,
2. typ av plats som bevakas,
3. syftet med bevakningen,
4. huruvida bevakningen omfattar ljudupptagning eller annan särskild teknik, och

5. att en bedömning enligt 9 § har gjorts och när den senaste bedömningen gjordes.

Förteckningen ska uppdateras om en ny bevakning inleds, om bevakningen eller förhållandena ändras på det sätt som anges i 9 § andra stycket och om bevakningen upphör.

En förteckning som innehåller uppgifter om en bevakning som har upphört ska bevaras i minst fem år efter det att bevakningen har upphört.

Förteckningen ska på begäran lämnas till tillsynsmyndigheten.

Undantag för viss kamerabevakning

9 §

Tillstånd till kamerabevakning krävs inte vid

1. bevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver,

2. bevakning som sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 5 eller 6, 5 § 1–5 eller 6 §

11 §¹

Bestämmelserna i 8–10 §§ gäller inte vid

1. kamerabevakning som sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 5 eller 6, 5 § 1–5 eller 6 §

¹ Senaste lydelse av tidigare 9 § 2024:179.

första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om bevakningen endast omfattar skyddsobjektet eller ett område i dess omedelbara närhet,

3. *bevakning* som Försvarsmakten bedriver från ett fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan bevakning,

4. *bevakning* som Trafikverket bedriver

a) av vägtrafik,

b) av sjötrafik vid en rörlig bro,

c) vid en betalstation eller kontrollpunkt som avses i bilagorna till lagen (2004:629) om trängselskatt och som sker för att samla in uppgifter som behövs för att beslut om trängselskatt ska kunna fattas och för att kontrollera att sådan skatt betalas, eller

d) vid en betalstation på allmän väg som används vid uttag av infrastrukturavgifter med stöd av lagen (2024:172) om infrastrukturavgifter på väg och som sker för att samla in uppgifter som behövs för att beslut om infrastrukturavgift ska kunna fattas och för att kontrollera att sådan avgift betalas,

5. *bevakning* i en vägtunnel med övervakningssystem som avses i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar och som bedrivs av någon annan tunnelhållare än Trafikverket,

6. *bevakning* som har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller olyckor eller begränsa verkningarna av sådana störningar eller inträffade olyckor, om bevakningen sker

a) i ett färdmedel som används i kollektivtrafik på väg, järnväg, vatten, spårväg eller i tunnelbana,

b) av ett stations-, terminal- eller hållplatsområde avsett för resande med kollektivtrafik på väg, järnväg, vatten, spårväg eller i tunnelbana,

c) av en plats vid järnvägs-, spårvägs- eller tunnelbanespår, eller

d) av ett flygplatsområde,

7. *bevakning* i en lokal där det bedrivs postverksamhet eller av området omedelbart utanför in- och

första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om bevakningen endast omfattar skyddsobjektet eller ett område i dess omedelbara närhet,

2. *kamerabevakning* som Försvarsmakten bedriver från ett fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan bevakning,

3. *kamerabevakning* som Trafikverket bedriver

4. *kamerabevakning* i en vägtunnel med övervakningssystem som avses i lagen (2006:418) om säkerhet i vägtunnlar och som bedrivs av någon annan tunnelhållare än Trafikverket,

5. *kamerabevakning* som har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller olyckor eller begränsa verkningarna av sådana störningar eller inträffade olyckor, om bevakningen sker

6. *kamerabevakning* i en lokal där det bedrivs postverksamhet eller av området omedelbart

utgångar till en sådan lokal, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott,

8. *bevakning* i ett parkeringshus, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott,

9. *bevakning* som sker för säkerheten i trafiken eller arbetsmiljön från ett fordon, en maskin eller liknande för att förbättra sikten för föraren eller användaren, *och*

10. *bevakning* i en butikslokal där det bedrivs apoteksverksamhet, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott.

utanför in- och utgångar till en sådan lokal, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott,

7. *kamerabevakning* i ett parkeringshus, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott,

8. *kamerabevakning* som sker för säkerheten i trafiken eller arbetsmiljön från ett fordon, en maskin eller liknande för att förbättra sikten för föraren eller användaren,

9. *kamerabevakning* i en butikslokal där det bedrivs apoteksverksamhet, om bevakningen har till syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott, *och*

10. *kamerabevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver i gränsnära områden som avses i 2 § lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden, eller av tillfartsvägar till sådana gränsnära områden som avses i 2 § 3 eller 4 samma lag, om bevakningen bedrivs inom 20 kilometer från området.*

12 §

Bestämmelserna i 10 § gäller inte för kamerabevakning som bedrivs av Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket.

Tillfälliga undantag för viss kamerabevakning

10 §

Kamerabevakning får ske utan att en ansökan om tillstånd har gjorts

13 §²

Bestämmelserna i 8–10 §§ gäller inte vid kamerabevakning som den som är räddningsledare enligt

² Senaste lydelse av tidigare 10 § 2019:1163.

1. under högst en månad, vid bevakning som bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om bevakningen är av vikt för att avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor, eller

2. under högst en månad, vid bevakning som bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor, om bevakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.

Om en ansökan om tillstånd görs inom den tid som anges i första stycket, får bevakningen bedrivas utan tillstånd till dess att ansökan har prövats.

lagen (2003:778) om skydd mot olyckor eller Polismyndigheten bedriver under högst en månad, om bevakningen är av vikt för att

1. avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor, eller

2. efterforska en försvunnen person.

Kamerabevakning i verksamheter som omfattas av brottsdatalagen eller rör nationell säkerhet

14 §

I en verksamhet för vilken personuppgiftsbehandlingen omfattas av brottsdatalagen (2018:1177) eller lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter får kamerabevakning bedrivas av en myndighet om

1. bevakningen är nödvändig för ett syfte som anges i de lagarna, och

2. förutsättningarna som följer av 14 a–14 d §§ är uppfyllda.

14 a §³

Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen och Tullverket får bedriva kamera-bevakning av en plats dit allmänheten har tillträde endast om intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad.

Vid bedömningen av intresset av kamerabevakning ska 8 § andra stycket tillämpas.

Kamerabevakning enligt 14 § får endast bedrivas om intresset av sådan bevakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli bevakad.

Vid bedömningen av intresset av kamerabevakning ska *det särskilt beaktas om bevakningen behövs för att*

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott på

a) en brottsutsatt plats,

b) en plats där det av särskild anledning finns risk för angrepp på någons liv, hälsa eller trygghet eller på egendom, eller

c) en plats där det med hänsyn till omständigheterna finns risk för allvarlig eller omfattande brottslighet,

2. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra brott och bevakningen sker på en plats som med hänsyn till omständigheterna har strategisk betydelse för att motverka allvarlig brottslighet eller brott som har samband med sådan brottslighet,

3. förebygga, förhindra eller upptäcka störningar av allmän ordning och säkerhet eller begränsa verkningarna av sådana störningar,

4. utöva kontrollverksamhet, eller

5. tillgodose andra därmed jämförliga ändamål.

Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli bevakad ska 8 § tredje stycket tillämpas.

Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli bevakad ska *det särskilt beaktas*

1. hur bevakningen ska utföras,

³ Senaste lydelse 2019:1163.

2. om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet ska användas, och
3. vilket område som ska bevakas.

14 b §⁴

Innan Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket påbörjar kamerabevakning av en plats dit allmänheten har tillträde ska myndigheten bedöma om de förutsättningar som anges i 14 a § är uppfyllda.

En ny bedömning ska göras

1. innan myndigheten ändrar bevakningen på ett betydande sätt som ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet, och
2. om förhållandena på den plats som bevakas ändras på ett betydande sätt som minskar intresset av bevakningen eller ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet.

Den bedömning som har gjorts enligt första eller andra stycket ska dokumenteras.

Innan kamerabevakning enligt 14 § påbörjas ska den som är personuppgiftsansvarig för bevakningen bedöma om förutsättningarna i 14 a § är uppfyllda.

1. innan bevakningen ändras på ett betydande sätt som ökar risken för intrång i den enskildes personliga integritet, eller

Bedömningen ska dokumenteras och bevaras i minst fem år efter det att bevakningen har upphört.

14 c §⁵

Bestämmelserna i 14 a och 14 b §§ gäller inte vid

1. kamerabevakning som Polismyndigheten bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,

2. kamerabevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver i fall som avses i 9 § 2 och 6–10, och

3. kamerabevakning som Kustbevakningen, Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Tullverket bedriver i gränsnära områden som avses i 2 § lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden, eller av tillfartsvägar till sådana gränsnära områden som avses i 2 § 3 eller 4 samma lag, om

Bestämmelserna i 14 a och 14 b §§ gäller inte vid kamerabevakning

1. vid automatisk hastighetsövervakning,

2. i fall som avses i 11 § 1 och 5–9,

3. i gränsnära områden som avses i 2 § lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden, eller av tillfartsvägar till sådana gränsnära områden som avses i 2 § 3 eller 4 samma lag, om bevakningen bedrivs inom 20 kilometer från området, och

⁴ Senaste lydelse 2019:1163.

⁵ Senaste lydelse 2023:477.

bevakningen bedrivs inom
20 kilometer från området.

4. som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen bedriver av väg, gata, torg och annan led eller plats som allmänt används för trafik med motorfordon, om bevakningen har till syfte att genom insamling av uppgifter om motorfordon förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer eller utreda eller lagföra ett sådant brott.

14 d §⁶

Bestämmelserna i 14 a och 14 b §§ gäller inte vid

1. *kamerabevakning som Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen bedriver under högst tre månader, om det av särskild anledning finns risk för allvarlig brottslighet och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra sådana brott,*

2. *kamerabevakning som Polismyndigheten eller den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor bedriver under högst en månad, om bevakningen är av vikt för att avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor, och*

Bestämmelserna i 14 a och 14 b §§ gäller inte vid kamerabevakning som bedrivs

1. *under högst tre månader, om det av särskild anledning finns risk för allvarlig brottslighet eller brott som har samband med sådan brottslighet, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra sådana brott, och*

2. *i brådskande fall och under högst två veckor, om det av särskild anledning finns risk för*

a) brottslighet som inte är ringa, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra sådana brott, eller

b) störningar av allmän ordning och säkerhet, och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra, upptäcka eller begränsa

⁶ Senaste lydelse 2019:1163.

verkningarna av sådana störningar.

3. kamerabevakning som den som är räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor bedriver under högst en månad, om bevakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.

15 §

Upplysning om kamera-bevakning ska lämnas genom tydlig skyltning eller på något annat verksamt sätt.

Upplysning om kamera-bevakning *som omfattas av denna lag* ska lämnas genom tydlig skyltning eller på något annat verksamt sätt.

Om ljud kan avlyssnas eller tas upp vid bevakningen, ska en särskild upplysning lämnas om detta.

Bestämmelser om rätten till information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär finns i EU:s dataskyddsförordning och andra föreskrifter som anges i 6 §.

16 §⁷

Upplysning om kamera-bevakning och information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär behöver inte lämnas vid

Upplysning enligt 15 § och information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär behöver inte lämnas vid *bevakning som*

1. bevakning som Polis-myndigheten bedriver vid automatisk hastighetsövervakning,

2. bevakning som bedrivs i brådskande fall från ett luftfartyg av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, om det av särskild anledning finns risk för allvarlig brottslighet och syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet eller utreda eller lagföra sådana brott,

3. bevakning som sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 5 eller 6, 5 § 1–5 eller 6 § första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om bevakningen endast omfattar skyddsobjektet

1. sker för att skydda en byggnad, en annan anläggning eller ett område som enligt 4 § 5 eller 6, 5 § 1–5 eller 6 § första stycket skyddslagen (2010:305) har förklarats vara skyddsobjekt, om bevakningen endast omfattar

⁷ Senaste lydelse 2020:519.

eller ett område i dess omedelbara närhet,

4. *bevakning som* Försvarsmakten *bedriver* från ett fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan bevakning,

5. *bevakning som bedrivs i brådskande fall från ett luftfartyg av Polismyndigheten eller den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor, om bevakningen är av vikt för att avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor, och*

6. *bevakning som bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen om skydd mot olyckor, om bevakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.*

Undantagen i första stycket gäller inte om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

skyddsobjektet eller ett område i dess omedelbara närhet,

2. *bedrivs av* Försvarsmakten från ett fordon, fartyg eller luftfartyg som ett led i en militär insats eller militär övning eller som behövs för att prova utrustning för sådan bevakning, *eller*

3. *bedrivs av den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor eller av Polismyndigheten, om bevakningen är av vikt för att efterforska en försvunnen person.*

16 a §

Upplýsning enligt 15 § och information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär behöver inte lämnas vid bevakning som bedrivs i brådskande fall från ett luftfartyg av den som är räddningsledare enligt lagen (2003:778) om skydd mot olyckor eller av Polismyndigheten, om bevakningen är av vikt för att avvärja en överhängande fara för olycka, begränsa verkningarna av en inträffad olycka eller minska risken för nya olyckor.

Upplýsning och information ska lämnas så snart det är möjligt.

Undantagen i första stycket gäller inte om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

Undantag från upplysningskravet och rätten till information i verksamheter som omfattas av brottsdatalagen eller rör nationell säkerhet

16 b §

Upplysning enligt 15 § och information om den personuppgiftsbehandling som kamera-bevakningen innebär behöver inte lämnas i en verksamhet som avses i 14 § vid bevakning som bedrivs

1. vid automatisk hastighetsövervakning, eller

2. från ett civilt fordon som används i verksamheten, om syftet med bevakningen är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottsliga angrepp på fordonet eller utreda eller lagföra sådana angrepp.

Undantagen i första stycket gäller inte om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

16 c §

Upplysning enligt 15 § och information om den personuppgiftsbehandling som kamerabevakningen innebär behöver inte lämnas i en verksamhet som avses i 14 § vid bevakning som bedrivs i brådskande fall från ett luftfartyg.

Upplysning och information ska lämnas så snart det är möjligt.

Undantagen i första stycket gäller inte om ljud ska avlyssnas eller tas upp vid kamerabevakningen.

19 §

Innan tillsynsmyndigheten beslutar om sådant undantag som avses i 17 §, ska den kommun där kamerabevakningen ska ske få tillfälle att yttra sig, om bevakningen avser en plats dit allmänheten har tillträde och det av särskild anledning behövs ett yttrande.

Innan tillsynsmyndigheten beslutar om ett sådant undantag som avses i 17 §, ska den kommun där kamerabevakningen ska ske få tillfälle att yttra sig, om det av särskild anledning behövs ett yttrande.

25 §⁸

Tillsynsmyndigheten får ta ut en sanktionsavgift av den som bedriver kamerabevakning och

1. bryter mot tillståndskravet i 7 §,

2. inte följer villkor i ett beslut om tillstånd som har meddelats med stöd av 13 eller 14 §,

3. bryter mot kraven på dokumenterad bedömning i 14 b §,

4. bryter mot upplysningskravet i 15 §, eller

5. inte följer villkor i ett beslut om undantag som har meddelats med stöd av 20 §.

1. bryter mot kraven på dokumenterad bedömning i 9 eller 14 b §,

2. bryter mot kravet på förteckning över pågående kamerabevakning i 10 §,

3. bryter mot upplysningskravet i 15 §, eller

4. inte följer villkor i ett beslut om undantag som har meddelats med stöd av 20 §.

27 §⁹

Vid sådana överträdelser som avses i 25 § 1–3 ska avgiftens storlek bestämmas med tillämpning av artikel 83.4 i EU:s dataskyddsförordning, i den ursprungliga lydelsen, eller, i fråga om myndigheter, med tillämpning av den lägre avgiftsnivån i 6 kap. 2 § andra stycket lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Vid kamerabevakning som omfattas av brottsdatalagen (2018:1177) ska avgiftens storlek i stället bestämmas med tillämpning av 6 kap. 3 § första stycket den lagen.

Vid sådana överträdelser som avses i 25 § 4 och 5 ska avgiftens storlek bestämmas med tillämpning av artikel 83.5 i EU:s dataskyddsförordning, i den ursprungliga lydelsen, eller, i fråga om myndigheter, med tillämpning av den högre avgiftsnivån i 6 kap. 2 § andra stycket lagen med

Vid sådana överträdelser som avses i 25 § 1 och 2 ska avgiftens storlek bestämmas med tillämpning av artikel 83.4 i EU:s dataskyddsförordning, i den ursprungliga lydelsen, eller, i fråga om myndigheter, med tillämpning av den lägre avgiftsnivån i 6 kap. 2 § andra stycket lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Vid kamerabevakning som omfattas av brottsdatalagen (2018:1177) ska avgiftens storlek i stället bestämmas med tillämpning av 6 kap. 3 § första stycket den lagen.

Vid sådana överträdelser som avses i 25 § 3 och 4 ska avgiftens storlek bestämmas med tillämpning av artikel 83.5 i EU:s dataskyddsförordning, i den ursprungliga lydelsen, eller, i fråga om myndigheter, med tillämpning av den högre avgiftsnivån i 6 kap. 2 § andra stycket lagen med

⁸ Senaste lydelse 2019:1163.

⁹ Senaste lydelse 2019:1163.

kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Vid kamerabevakning som omfattas av brottsdatalagen ska avgiftens storlek i stället bestämmas med tillämpning av 6 kap. 3 § andra stycket den lagen.

kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Vid kamerabevakning som omfattas av brottsdatalagen ska avgiftens storlek i stället bestämmas med tillämpning av 6 kap. 3 § andra stycket den lagen.

29 §

Tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. När ett beslut överklagas, är tillsynsmyndigheten motpart i domstolen.

Beslut *om tillstånd till kamerabevakning och* om undantag enligt 20 § får överklagas även av den kommun där bevakningen ska ske och, om bevakningen ska avse en arbetsplats, av en organisation som företräder arbetstagarna på arbetsplatsen.

Beslut om undantag enligt 20 § får överklagas även av den kommun där bevakningen ska ske och, om bevakningen ska avse en arbetsplats, av en organisation som företräder arbetstagarna på arbetsplatsen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2025.
 2. Tillstånd till kamerabevakning som har beslutats enligt kameraövervakningslagen (2013:460) eller kamerabevakningslagen (2018:1200) upphör att gälla vid utgången av april 2025.
 3. Bestämmelserna i 25 och 27 §§ i den äldre lydelsen gäller för överträdelser före ikraftträdandet av
 - a) kravet på tillstånd till kamerabevakning, eller
 - b) villkor i beslut om tillstånd enligt någon av de upphävda 13 och 14 §§.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

dels att nuvarande 2 kap. 15 § ska betecknas 2 kap. 16 §,

dels att 3 kap. 2 § och 4 kap. 6, 12 och 13 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 15 § ska sättas närmast före 2 kap.

16 §,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 2 kap. 15 § och 4 kap. 11 a §, och närmast före 2 kap. 15 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Behandling av vissa personuppgifter som rör motorfordon

15 §

Personuppgifter som rör motorfordon och som samlas in vid sådan bevakning som avses i 14 c § 4 kamerabevakningslagen (2018:1200) får alltid behandlas i sex månader.

Uppgifterna får endast användas för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer, eller

2. utreda eller lagföra ett sådant brott.

Om det kommer fram misstankar om ett brott för vilket det inte är föreskrivet fängelse i två år eller mer i samband med att en brottsbekämpande åtgärd vidtas till följd av användning av uppgifter enligt andra stycket, får uppgifterna även användas för att förhindra, utreda eller lagföra det brottet.

Paragrafen gäller inte för behandling av personuppgifter i form av bilder på enskilda.

3 kap.**2 §¹**

Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten
 - a) innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i ett år eller mer, eller
 - b) sker systematiskt.
2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person som
 - a) kan antas komma att begå brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer, och
 - b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.
3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning av eller lagföring för brott.
4. Uppgifter som förekommer i ett ärende om uppbörd.
5. Uppgifter som förekommer i ett ärende om kontaktförbud eller om personskydd.
6. Uppgifter som har rapporterats till Polismyndighetens ledningscentraler.
7. Uppgifter som behandlas i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet.
8. Uppgifter som behandlas i syfte att fullgöra internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

9. Uppgifter som har samlats in genom kamerabevakning.

Dna-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 5 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

4 kap.**6 §²**

Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5–8 får som längst behandlas under den tid som anges i 7–11 §§.

Bestämmelsen i 2 kap. 17 § andra stycket brottsdatalagen (2018:1177) gäller inte vid tillämpningen av 7–11 §§.

Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5–9 får som längst behandlas under den tid som anges i 7–11 a §§.

Bestämmelsen i 2 kap. 17 § andra stycket brottsdatalagen (2018:1177) gäller inte vid tillämpningen av 7–11 a §§.

¹ Senaste lydelse 2019:435.

² Senaste lydelse 2019:435.

11 a §

Personuppgifter som behandlas med stöd av 3 kap. 2 § första stycket 9 får inte behandlas längre än sex månader efter det att de samlades in.

12 §

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får fortsätta att behandlas för ändamål inom denna lags tillämpningsområde under längre tid än vad som anges i 3, 4 eller 7–11 §.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får fortsätta att behandlas för ändamål inom denna lags tillämpningsområde under längre tid än vad som anges i 3, 4 eller 7–11 a §.

13 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om

1. att personuppgifter får behandlas för arkivändamål av allmänt intresse eller vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål under längre tid än vad som anges i 2 § första stycket eller 7–11 §, och

1. att personuppgifter får behandlas för arkivändamål av allmänt intresse eller vetenskapliga, statistiska eller historiska ändamål under längre tid än vad som anges i 2 § första stycket eller 7–11 a §, och

2. begränsning av behandlingen av personuppgifter för ändamål inom denna lags tillämpningsområde vid digital arkivering.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2025.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter

dels att nuvarande 2 kap. 22 § ska betecknas 2 kap. 23 §,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 22 § ska sättas närmast före 2 kap. 23 §,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 22 §, och närmast före 2 kap. 22 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

Behandling av vissa personuppgifter som rör motorfordon

22 §

Personuppgifter som rör motorfordon och som samlas in vid sådan bevakning som avses i 14 c § 4 kamerabevakningslagen (2018:1200) får alltid behandlas i sex månader.

Uppgifterna får endast användas för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket det är föreskrivet fängelse i två år eller mer, eller

2. utreda eller lagföra ett sådant brott.

Om det kommer fram misstankar om ett brott för vilket det inte är föreskrivet fängelse i två år eller mer i samband med att en brottsbekämpande åtgärd vidtas till följd av användning av uppgifter enligt andra stycket, får uppgifterna även användas för att förhindra, utreda eller lagföra det brottet.

Paragrafen gäller inte för behandling av personuppgifter i form av bilder på enskilda.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2025.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete

Härigenom föreskrivs att det i lagen (2023:196) om kommuners ansvar för brottsförebyggande arbete ska införas en ny paragraf, 14 §, och närmast före 14 § en ny rubrik av följande lydelse.

***Kommuners rätt att bedriva
kamerabevakning i vissa fall***

14 §

Kommuner får bedriva kamerabevakning i syfte att verka för att platser i kommunen dit allmänheten har tillträde är trygga och säkra.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2025.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden

Härigenom föreskrivs att 12 § i lagen (2023:474) om polisiära befogenheter i gränsnära områden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Bestämmelser om kamera-
bevakning i gränsnära områden
finns i 14 c § kamerabevaknings-
lagen (2018:1200).

Föreslagen lydelse

12 §

Bestämmelser om kamera-
bevakning i gränsnära områden
finns i 11 och 14 c §§ kamera-
bevakningslagen (2018:1200).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2025.